

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/459/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115224766
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115224766.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci navrhovateľky: Y. L., narodená XX. X. XXXX, bytom N. F. XX, M., proti odporcovi: R. L., narodený XX. X. XXXX, bytom N. F. XX, M., toho času V. XX/X, F., S. C., zastúpený: JUDr. Miroslav Michalička, advokát, Vajslova 11, Trnava, o určenie výživného na exmanželku, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 1196,28 eur k rukám právneho zástupcu odporcu a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 6. 10. 2015 sa navrhovateľky voči odporcovi domáha určenia výživného v sume 175 eur mesačne od 5. 10. 2015.

Odporca s návrhom nesúhlasí a navrhol návrh zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením s obsahom spisového materiálu najmä návrhom navrhovateľky zo dňa 6. 10. 2015, preukazom fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na č. I. 15, potvrdením od všeobecného lekára, platobným dokladom SIPO na č. I. 17, kompletným posudkom ÚPSVaR Trnava zo dňa 23.3.2015 na č. I. 18, lekárskou správou po prepustení z 31.10.2012 na č. I. 22 a 21, rozhodnutím sociálnej poisťovne zo 4.12.2014, podaním odporcu zo dňa 18.1.2016 a zo dňa 22. 2. 2016, čestným prehlásením U. T. z 18.1.2016, rozhodnutím sociálnej poisťovne o priznaní dôchodku odporcovi, lekárskou správou zo dňa 20.1.2016, podaním navrhovateľky zo dňa 22.3.2016, rozhodnutím sociálnej poisťovne zo dňa 3.12.2015, podaním odporcu zo dňa 5.5.2016, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 16C/24/2015 (rozsudkom zo 7.4.2015 na č. I. 20), rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/89/2014-327 zo dňa 15.12.2014, s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľka uviedla, že s odporcom sa rozviedli a výživné na manželku bolo zrušené. Od apríla 2015 odporca nežije na byte, kedy ho prepustili z väzby. Od októbra 2015 žije na byte a od marca 2016 žije na chalupe. Odporca jej neprispieva na výživu, platí iba polovicu nákladov na byt F. XX, M. vo výške 83,53 eur. V domácnosti žije so synom, ktorý je zamestnaný. Mesačne platí na byt sumu 83,53 eur (elektriku 21,41 eur, od novembra 2015 sumu 18,93 eur + plyn 4,38 eur). Od 1.1.2016 má invalidný dôchodok 325,- eur a poberá príspevok od ÚPSVaR v sume 69,87 eur za diétne stravovanie, ošatenie a dopravu. Byt, v ktorom žije a rodinný dom na Z. a motorové vozidlo, ktoré nikto nepoužíva majú s odporcom v BSM. Na dom platí elektriku 46,36 eur, drevo na kúrenie, kupuje plynové bomby na dva mesiace 20,- eur. Platí všetky poisťky na nehnuteľnosti, poistenie stavby, domácnosti. Mesačne má výdavky so zhoršeným

zdravotným stavom cca 90,- eur. Trpím cukrovkou, má vysoký krvný tlak, Crohnovou chorobou, má poškodenú miechu, používa francúzske barle, na dlhšie trasy používa vozík. Nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty. Odporca si po rozvode nezobral žiadne oblečenie, zostalo na byte. Do 1.4.2014, kedy odporca na ňu zaútočil žili spolu v rodinnom dome, byt bol prázdny. V rámci vyporiadania BSM odporcovi ponúkla sumu 25.000,- eur, ktorou nedisponuje, syn by si zobral pôžičku.

Odporca uviedol, že s návrhom nesúhlasí. V domácnosti žije so sestrou, ktorá je invalidná dôchodkyňa a poberá starobný dôchodok vo výške 800,10 eur mesačne. Sestre dáva sumu 500,- eur mesačne, v tom je zahrnutý príspevok na bývanie, stravu, ošatenie. Sestra platí za byt 8.000,- Kč, k tomu platí elektriku, plyn, vodu. Platí výdavky na byt vo výške, ktorú uviedla navrhovateľka, výdavky na rodinný dom na Z. neplatí, nemá kľúče. Platí si osobnú poisťku 17,80 eur. Má diagnostikovanú bronchitídu, musí brať vitamíny, kupovať si ortopedické vložky, má artritídu, trpí nedoslýchavosťou, platí Kč na baterky na prístroj. Výdavky na lieky má také isté ako navrhovateľka. Majetok väčšej hodnoty nevlastní. V BSM vlastní nehnuteľnosti, ktoré uvádzala navrhovateľka a motorové vozidlo. Bol uznaný za vinného Okresným súdom Senica rozsudkom z 15.12.2014 v súvislosti s ublížením na zdraví navrhovateľky s tým, že 8.4.2015 bol podmienene prepustený na slobodu. Kľúče od bytu má. Podal návrh na vyporiadanie BSM, ktoré nie je ukončené. V mesiacoch september, október 2015 mu Prvá stavebná sporiteľňa vyplatila na účet okolo 3.000,- eur.

Podľa ustanovenia § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa ustanovenia § 72 ods. 1 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, ods. 2 ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi, odsek 3 príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na nepriemerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie, ods. 2 výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa ustanovenia § 77 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a/ zákona č. 601/2003 Z. z. v platnom znení za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 198,09 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Z predložených listinných dokladov vyplýva, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené dňa 27. 4. 2015 a príčinou rozvratu sú povahové a názorové nezhody. Navrhovateľka je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, s mierou funkčnej poruchy 70 %. Má diagnostikované: diabetes mellitus s komplikáciami, arteriálnu hyperenziu, chronické ochorenie obličiek, osteoporóza, Crohnova choroba, chodí pomocou barlí, nosí digitálny načúvací prístroj, užíva Detralex, Thiogamma, Neuromulvitit, Lyrica,

Klopidogrel, Cipralex, Mumulin, Lypanthyl, od 1. 1. 2015 poberá invalidný dôchodok vo výške 323,50 eur, od 1. 1. 2016 vo výške 325 eur a príspevok od ÚPSVaR v sume 69,87 eur za diétne stravovanie. Výdavky na rodinný dom na Z. 5,88 eur daň z nehnuteľnosti, električka 46,36 eur, plynová bomba 10 eur mesačne, na byt zálohové platby 57,72 eur mesačne, fond opráv 25,81 eur mesačne, plyn 13 eur mesačne, električka 21,41 eur mesačne, poistenie domácnosti 24,30 eur ročne, daň z nehnuteľnosti 23,80 eur ročne. Od 1. 1. 2016 poberá odporca starobný dôchodok 800,10 eur mesačne. Odporca má zistené diagnózy: chronická bronchitída, ťažká obojstranná percepčná basokochleárna nedoslýchavosť, ťažká ľavostranná atrosia kolenného kĺbu. Navrhovateľka navrhla v rámci konania o vyporiadanie BSM odporcovi vyplatiť sumu 25 000 eur za nehnuteľnosti, ktorú sú v BSM účastníkov konania. Odporca ma podanú žiadosť do Domova pre seniorov T.. Výdavky na byt sestry odporcu 940 Kč elektrina, 1220 Kč plyn, 1512 Kč, nájom, platí si sporenie 10 eur mesačne a pohrebné poistenie 17,80 eur mesačne.

Vymedzenie rozsahu príspevku na výživu rozvedeného manžela a termín primeraná výživa má viesť k tomu, aby rozvedeným manželom súdy priznávali viac ako len náklady na stravovanie, ale aj náklady na uspokojovanie ďalších nevyhnutných životných potrieb odôvodnených ich vekom, zdravotným stavom, spôsobom života a pod. Pod pojmom primeraná výživa treba chápať vyšší príspevok než by zodpovedal iba nevyhnutnej výžive. Pri určovaní príspevku na výživu rozvedeného manžela treba vždy prihliadať na § 75 ods. 1, t.j. na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti a majetkové pomery povinného. Príspevok na výživu rozvedeného manžela je podmienený tým, že jeho poskytovanie nie je v rozpore s dobrými mravmi, pre posúdenie tejto okolnosti sú významné príčiny, ktoré viedli k vážnemu narušeniu a trvalému rozvráteniu vzťahov medzi manželmi, ako aj ďalšie správanie sa rozvedeného manžela v období po rozvode manželstva. Skutočnosť, že rozvedená manželka má príjem, samo o sebe nestačí na konštatovanie, že je schopná sama sa živiť, ak z tohto príjmu nie je schopná uhradiť nevyhnutné náklady na stravovanie a ďalšie nevyhnutné životné náklady. Preukázanie tejto skutočnosti je podmienkou vzniku nároku na príspevok, ale nie je hľadiskom určujúcim rozsah príspevku, ktorý zákon vymedzuje pojmom primeraná výživa, čo znamená, že nárok na príspevok na výživu rozvedeného manžela prichádza do úvahy len vtedy, ak je splnená podmienka, že rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť a až potom je možné určiť konkrétny rozsah výživného. Podstatnou podmienkou pre určenie rozsahu príspevku na výživu rozvedeného manžela popri odôvodnených potrebách oprávneného sú aj schopnosti a možnosti povinného, ktoré však neovplyvňujú hornú hranicu príspevku, pretože podľa dikcie §-u 72 ods. 1 Zákona o rodine, má povinný prispievať podľa svojich schopností a možností len na primeranú výživu oprávneného. Zánikom manželstva zanikajú všetky osobné a osobnomajetkové práva a povinnosti manželov. Zaniká teda aj vzájomná vyživovacia povinnosť medzi manželmi, ktorá má manželom zabezpečiť zásadne rovnakú životnú úroveň. Solidarita, ako charakteristický znak manželských vzťahov sa ale môže v obmedzenej podobe preniesť aj do času po zániku manželstva, za podmienok určených v ustanovenia § 72. V zmysle odporúčaní Európskej legislatívy majú členské štáty Rady Európy vychádzať z princípu ekonomickej nezávislosti oboch manželov po rozvode a uprednostňovať v právnej úprave zabezpečenie uspokojovania potrieb bývalých manželov v prvom rade spravodlivým vysporiadaním nárokov zo spoločného majetku, resp. priznaním primeraného dielu z majetku druhého manžela. Alimentačná povinnosť by mala byť po zániku manželstva skôr výnimkou. Dôvodom pre priznanie príspevku nie je rozdiel životnej úrovne bývalých manželov po rozvode manželstva, ani skutočnosť, že navrhovateľovi, hoci aj výrazne klesla životná úroveň oproti obdobiu pred zánikom manželstva a ani to, že si vlastnou prácou nedokáže zarobiť dostatok prostriedkov na uspokojenie potrieb v rozsahu ako za trvania manželstva. Jedinou relevantnou skutočnosťou môže byť fakt, že bývalý manžel nie je schopný sám sa primerane živiť. Životná úroveň bývalých manželov sa neskúma, ani neporovnáva. Ak súd zistí, že nie je objektívne alebo subjektívne v možnostiach rozvedeného manžela živiť sa primeraným spôsobom samostatne, potom posúdi, či druhý rozvedený manžel má možnosti prispievať mu na výživu určitou sumou tak, aby boli potreby oprávneného zabezpečené v primeranej miere. Určený príspevok nemá mať charakter sankčného výživného. Súd ho preto nemôže priznať ani preto, že druhý manžel nepochybne alebo prevažne rozvrat manželských vzťahov zavinil. Z hľadiska rozhodovania súdu o príspevku na výživu rozvedeného manžela je relevantné to, z akých dôvodov došlo k rozvratu manželstva, len s ohľadom na ustanovenia § 75 ods. 2. Podľa ustanovenia § 72 ods. 1 Zákona o rodine je základnou hmotnoprávnou podmienkou existencie a trvania nároku na príspevok na výživu rozvedeného manžela preukázanie, že rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť. Neschopnosť bývalého manžela sám sa živiť môže vyplývať zo subjektívnych alebo objektívnych skutočností. Schopnosť bývalého manžela živiť sa sám sa neodvodzuje len od jeho skutočných a potencionálnych zárobkových možností, ale aj od jeho majetkových pomerov.

Pri svojom rozhodovaní súd vychádzal z citovaných zákonných ustanovení a mal za to, že priznaná výška výživného zodpovedá primeranej výžive, keď v prípade navrhovateľky nie je právny nárok na v zásade rovnakú životnú úroveň a vyžaduje sa kvalifikovaná miera odkázanosti, ktorá má zahŕňať náklady na stravovanie, náklady na uspokojovanie ďalších nevyhnutných životných potrieb odôvodnených vekom, zdravotným stavom, spôsobom života navrhovateľky, pričom podľa ustálenej súdnej praxe primeraná výživa predstavuje vyšší príspevok, než by zodpovedal iba nevyhnutnej výžive. Neschopnosť sám sa živiť znamená, že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu dosahuje príjmy, napr. z príslušných dávok, ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby, pokiaľ iný záver neodôvodňujú ani jeho celkové majetkové pomery. Súd skúmal v konaní hmotnoprávne podmienky, za ktorých možno priznať príspevok na výživu rozvedeného manžela: manželstvo musí byť právoplatne rozvedené, jeden z rozvedených manželov nie je schopný sám sa živiť, schopnosti a možnosti a majetkové pomery druhého manžela umožňujú súdu príspevok priznať, bývalí manželia sa nevedeli dohodnúť o poskytnutí príspevku, súd posúdi súlad s dobrými mravmi (prihliadnutie na príčiny rozvratu). Príspevok na výživu zdôrazňuje rozdiel medzi vzťahom k výživnému medzi manželmi a exmanželmi. Ide o úhradu všetkých odôvodnených potrieb v bežnom chápaní pojmu výživné, a to v primeranom rozsahu. Primeraná výživa znamená užší rozsah výživného, ako je to pri vzájomnej vyživovacej povinnosti počas manželstva. Uspokojené majú byť v primeranej miere aj ďalšie životné potreby rozvedeného manžela ako bývanie, ošatenie, kultúrne potreby a to s prihliadnutím na jeho vek, zdravotný stav, spôsob života a podobne.

V konaní nebolo sporné, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené dňa 27. 4. 2015, že navrhovateľka poberá invalidný dôchodok od 1. 1. 2016 v sume 325 eur (od 1. 1. 2015 v sume 323,30 eur) + poberá príspevok na stravu a ošatenie v sume 69,98 eur, t. j. od 1. 1. 2016 má príjem 394,98 eur. Navrhovateľka do februára 2016 žila v domácnosti v byte, ktorý patrí do BSM spolu so synom, ktorý je zamestnaný, od marca 2016 žije v rodinnom dome, ktorý patrí do BSM. Ďalej, že navrhovateľka je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, má zdravotné problémy, s ktorými má zvýšené výdavky na stravu a lieky. Výdavky na byt účastníkov konania sú Odporca je starobný dôchodca a od 1. 1. 2016 poberá starobný dôchodok vo výške 800,10 eur mesačne a žije vo domácnosti so svojou sestrou, ktorá je invalidná dôchodkyňa, že odporca má mesačné výdavky na lieky v sume 18,50 eur. Výdavky na bývanie v domácnosti sestry odporcu sú vo výške 172,91 eur mesačne (4672 Kč po prepočte Kč na euro á 27,02). Výdavky na byt účastníkov sú zálohové platby 57,72 eur mesačne, fond opráv 25,81 eur mesačne, plyn 13 eur mesačne, električka 21,41 eur mesačne, poistenie domácnosti 24,30 eur ročne, daň z nehnuteľnosti 23,80 eur ročne. Náklady na dom účastníkov konania sú 5,88 eur daň z nehnuteľnosti, električka 46,36 eur, plynová bomba 10 eur mesačne, náklady na drevo. Odporca platí náklady na byt účastníkov v sume 83,53 eur.

Podľa uvedených skutočností vo vzťahu k predmetu konania, súd dospel k názoru, že navrhovateľka nepreukázala zákonný nárok na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela, napriek tomu, že jediným zdrojom jej príjmu je invalidný dôchodok v spojení s príspevkom na stravu a ošatenie od 1. 1. 2016 v sume 394,87 eur. Súd považoval na strane navrhovateľky za dôvodné výdavky na stravu 150 eur mesačne, výdavky na lieky v sume 90 eur mesačne, výdavky na bývanie v sume 58,97 eur (polovica zálohové platby 57,72 eur mesačne, fond opráv 25,81 eur mesačne, plyn 13 eur mesačne, električka 21,41 eur mesačne byt do februára 2016), v sume 56,36 eur (46,36 eur + 10 eur na dom od marca 2016), teda celkom má navrhovateľka výdavky na bývanie, stravu, lieky cca 300 eur. Pričom treba uviesť, že počas doby ako žila navrhovateľka v domácnosti v byte spolu so synom tento bol povinný taktiež prispievať na náklady bývania, teda tieto výdavky nezaťažovali len navrhovateľku. Zároveň je potrebné uviesť, že hoci odporca byt ani dom v BSM neobýva mesačne platí navrhovateľke sumu 83,53 eur ako polovicu výdavkov na bývanie, o čo sa znižujú navrhovateľke jej výdavky na bývanie. Odporca ako bezpodielový spoluvlastník je do doby vyporiadania BSM povinný prispievať na náklady spojené s údržbou, s vlastníctvom nehnuteľností (poistenie, dane a podobne, pričom v prípade, ak má navrhovateľka za to, že túto povinnosť si odporca neplní má právo domáhať sa uvedeného aj súdnou cestou, avšak nie v rámci tohto konania a uvedené súd nemôže ani zohľadniť ako výdavok navrhovateľky na bývanie. Ďalej súd uvádza, že výdavky odporcu na bývanie v domácnosti jeho sestry v sume 86,21 eur a v sume 18,50 eur mesačne na lieky považuje za dôvodné. V konaní nebolo preukázané, že by každý z účastníkov vlastnil majetok väčšej hodnoty, avšak bolo preukázané, že v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov je majetok väčšej hodnoty a to byt a rodinný dom, motorové vozidlo, pričom o uvedenom vedú spor na tunajšom súde, o ktorom nebolo rozhodnuté ku

dňu rozhodovania súdu. Pričom uvedené je ďalšou podstatnou skutočnosťou, ktoré odôvodňuje záver súdu o nedôvodnosti návrhu navrhovateľky, kedy je potrebné uprednostniť zabezpečenie uspokojovania potrieb bývalých manželov v prvom rade spravodlivým vysporiadaním nárokov zo spoločného majetku, a teda priznaním primeraného dielu z majetku druhého manžela. S ohľadom na uvedený záver súdu, z dôvodu hospodárnosti konania už nevedol ďalšie dokazovanie za účelom zisťovania schopností a možnosti odporcu plniť si vyživovaciu povinnosť voči odporkyňi. Na základe uvedeného rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním vypočítaním účastníkov konania, listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľka vo svojom návrhu bola povinná v zmysle ust. § 79 ods. 1 Os.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľkou v návrhu, ktorými odôvodnila svoj návrh na začatie konania, vyjadrením odporcu. Súd vykonaným dokazovaním považoval skutkový stav za dostatočne preukázaný na rozhodnutie vo veci samej. Existencia ďalších dôkazov v konaní nevyplývala najavo, a to ani z priebehu konania ani zo samotného návrhu navrhovateľky. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním považoval súd za dostatočné pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k meritu, a preto uzavrel, že nebolo potrebné nariaďovať výnimočné ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď odporca bol v konaní celkom úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške ako náhradu trov právneho zastúpenia za

za 5 úkonov právnej pomoci

príprava a prevzatie zo dňa 19. 1. 2016

písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu zo dňa 22. 2. 2016 účasť na pojednávaní dňa 3. 3. 2016

písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 5. 5. 2016

účasť na pojednávaní dňa 10. 5. 2016

5x á 190,89 eur, 5 x á 8,58 eur v zmysle ustanovení § 10 ods. 1, § 13a, § 15, § 16 ods. 3, ods. 4, § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Odmenu vo výške 996,90 eur súd zvýšil o 20 % DPH á 199,38 eur. Celkovo vyčíslenú odmenu 1196,28 eur súd podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uložil zaplatiť právnenému zástupcovi odporcu JUDr. Miroslavovi Michaličkovi.

Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Súd sa nestotožnil s vyčíslením hodnoty úkonu právnej pomoci vyčísleného právnym zástupcom odporcu vo výške 253,94 eur v zmysle § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. V zmysle ustanovenia § 72 ods. 3 Zákona o rodine možno priznať príspevok na výživu rozvedeného manžela

najdlhšie na dobu 5 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvođe, t. j. v tejto veci do 27. 4. 2018. Avšak navrhovateľka podala návrh na súd dňa 6. 10. 2015. S ohľadom na to súd vyčíslil hodnotu úkonu právnej pomoci vo výške 190,89 eur vypočítanej zo sumy 5425 eur (31 mesiacov x 175 eur).

Súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania za úkon právnej pomoci - nahliadnutie do spisu dňa 15. 2. 2016, ktoré nepovažoval za dôvodný, a ktorý nie je ani vo výpočte úkonov zmysle § 13a ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.